

Banská Bystrica 31. augusta 2015
POZ 6087-2005/OZ 217731 II/82-2015

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 16. januára 2014 majiteľom MOVYS, a. s., Piesočná 7, 821 04 Bratislava, v konaní zastúpeným patentovou zástupkyňou Ing. Editou Litvákovou, LITVÁKOVÁ A SPOL., Patentová, známková a znalecká kancelária, Pluhová 78, 831 03 Bratislava (ďalej „majiteľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. POZ 6087-2005/OZ 217731-I/138-2013 zo 16. decembra 2013 vo veci návrhu na zrušenie ochrannej známky č. 217731 „Automonitor“, podaného navrhovateľom INFOCAR, a. s., Račianska 30/A, 831 02 Bratislava, v konaní zastúpeným patentovým zástupcom Ing. Róbertom Porubčanom, Puškinova 19, 900 28 Ivanka pri Dunaji (ďalej „navrhovateľ“) na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach sa rozklad zamietá a rozhodnutie zn. POZ 6087-2005/OZ 217731-I/138-2013 zo 16. decembra 2013 sa potvrdzuje.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. POZ 6087-2005/OZ 217731-I/138-2013 zo 16. decembra 2013 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola v zmysle § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach (ďalej „zákon o ochranných známkach“) na základe návrhu slovná ochranná známka v priloženej úprave č. 217731 „Automonitor“ (ďalej „napadnutá ochranná známka“) zrušená v plnom rozsahu, a to s účinnosťou od 10. júla 2012. Navrhovateľ odôvodnil svoj návrh na zrušenie tým, že napadnutá ochranná známka nebola v Slovenskej republike používaná pre zapísané tovary a služby nepretržite najmenej päť po sebe idúcich rokov pred podaním predmetného návrhu, ako ani v čase podania tohto návrhu.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bolo konštatovanie, že v predmetnom prípade boli naplnené podmienky na zrušenie napadnutej ochrannej známky v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach pre všetky tovary a služby, pre ktoré je zapísaná v registri. Uvedené vyplynulo zo zhodnotenia dokladov, ktoré majiteľ predložil za účelom preukázania používania napadnutej ochrannej známky.

Prvostupňový orgán poukázal na skutočnosť, že napadnutá ochranná známka je prihlásená ako slovná v priloženej úprave, pričom časť „Auto“ je v žltej alebo oranžovej farbe a časť „monitor“ je v modrej farbe. Práve vďaka spojeniu dvoch opisných pojmov do jedného slova s príslušným farebným zobrazením má napadnutá ochranná známka rozlišovaciu spôsobilosť. Prvostupňový orgán skonštatoval, že v predložených dokladoch sa napadnutá ochranná známka v podobe, v akej je zapísaná v registri, vyskytuje iba v jednom doklade „Základný grafický a komunikačný koncept z decembra 2003“, ktorý je však len interným dokumentom, teda nevypovedá o skutočnom používaní napadnutej ochrannej známky na trhu príslušných služieb monitorovania áut. Navyše, daný doklad nevyhovoval ani z časového hľadiska. V ďalších dokladoch, ktoré obsahujú označenie „automonitor“, sa dané označenie vyskytuje len ako slovné. Keďže napadnutej ochrannej známke originalitu dodáva práve farebné vyhotovenie a optické oddelenie dvoch častí „Auto“ a „monitor“ rozdielnou farebnosťou, čisto slovné označenie nemožno podľa prvostupňového orgánu

považovať za označenie odlišujúce sa od podoby, v ktorej bola napadnutá ochranná známka zapísaná, len v prvkoch nemeniacich jej rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle § 9 ods. 3 písm. a) zákona o ochranných známkach. S ohľadom na uvedené tieto doklady prvostupňový orgán nepovažoval za preukazujúce skutočné používanie napadnutej ochrannej známky. Navyše, z dokladov vyplynulo, že majiteľ používal pri svojej podnikateľskej činnosti slovné označenie „Telemonitor“. Majiteľ síce navrhol a vytvoril určitý koncept označovania monitorovacích služieb, v ktorom bolo zahrnuté aj označenie predstavujúce napadnutú ochrannú známku, avšak táto skutočnosť nemôže byť relevantná pri posudzovaní podmienok ustanovenia § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach. Rovnako nie je relevantný argument, že napadnutá ochranná známka bola používaná inými subjektmi so súhlasom majiteľa, keďže ani v tomto prípade nebola používaná v podobe, v akej je zapísaná v registri.

Proti tomuto rozhodnutiu podal majiteľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorom spochybnil prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu.

Nesúhlasil s názorom, že v predložených dokladoch uvedené slovné a čiernobiely označenie sa odlišuje od napadnutej ochrannej známky v prvkoch, ktoré menia jej rozlišovaciu spôsobilosť, a preto nemožno aplikovať ustanovenie § 9 ods. 3 písm. a) zákona o ochranných známkach. Rovnako nesúhlasil s názorom, že dva spojené pojmy „Auto“ a „monitor“ sú samé osebe opisnými prvkami vo vzťahu k tovarom a službám, ktoré označujú. V danej súvislosti poukázal na vyjadrenie úradu z 24. apríla 2007 o pripomienkach vznesených voči rozlišovacej spôsobilosti napadnutej ochrannej známky počas konania o jej zápise, kde úrad uviedol, že označenie obsiahnuté v napadnutej ochrannej známke je originálne, nemožno ho hodnotiť ako opisné a ani ho netvorí slovo bežne používané v súvislosti s príslušnými tovarmi a službami. Dané tvrdenie úradu je podľa majiteľa v rozpore s konštatovaním v prvostupňovom rozhodnutí, kde sa uvádza, že originalitu označeniu dodáva len jeho farebné vyhotovenie.

Majiteľ uviedol, že ochrannú známku je nutné vnímať ako celok, bez toho, aby sa jednotlivé slovné prvky podrobovali rozboru ich výpovednej schopnosti vzhľadom na časti, z ktorých sa skladajú. Pokiaľ ide o slovo „Automonitor“, toto predstavuje originálne slovné spojenie, nie je slovom slovnej zásoby slovenského jazyka, a tak má dostatok rozlišovacej spôsobilosti a je schopné plniť základnú funkciu ochrannej známky. Pokiaľ ide o použité farebné prevedenie písma, toto samotné nie je ničím zvláštne a nie je samé osebe nositeľom rozlišovacej spôsobilosti. Vzhľadom k tomu, že texty sa bežne tlačia na čiernobielych tlačiarňach, prípadne sú kopírované na čiernobielych kopírovacích strojoch, postaviť rozlišovaciu spôsobilosť označenia a následné používanie označenia výlučne na farebnom prevedení je podľa majiteľa viac ako neštandardné.

S ohľadom na správnu úvahu uvedenú vo vyjadrení úradu z 24. apríla 2007 a rozhodovaciu prax úradu majiteľ v ďalšej časti odôvodnenia rozkladu opätovne zastal názor, že nositeľom rozlišovacej spôsobilosti je práve slovo „Automonitor“, ktoré vzniklo netradičným spojením dvoch pojmov a nie farebná kombinácia týchto pojmov. Na základe uvedených skutočností majiteľ vyjadril presvedčenie, že v predložených dôkazoch je použité označenie v podobe, ktorá sa od podoby, v akej bola napadnutá ochranná známka zapísaná, odlišuje len v prvkoch nemeniacich jej rozlišovaciu spôsobilosť, a preto bolo preukázané používanie napadnutej ochrannej známky v rozhodnom období vo vzťahu k zapísaným tovarom a službám.

S ohľadom na uvedené skutočnosti majiteľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade návrh na zrušenie napadnutej ochrannej známky zamietol.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení o rozklade, ktoré bolo úradu doručené 28. apríla 2014, nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v podanom rozklade.

Podľa jeho názoru sa majiteľ v rozklade zaoberal výlučne údajným rozporom v posúdení rozlišovacej spôsobilosti napadnutej ochrannej známky, ktorý nastáva v rámci porovnania dvoch správnych úvah úradu, a to vo vyjadrení o pripomienkach z 24. júla 2007 a v prvostupňovom rozhodnutí. Navrhovateľ uviedol, že obidve správne úvahy považuje za významovo totožné, aj keď nie sú úplne rovnako naformulované, nakoľko v oboch textoch úrad tvrdí, že označeniu predstavujúcemu napadnutú ochrannú známku zabezpečuje rozlišovaciu spôsobilosť farebnosť a spojenie dvoch slov. Používanie tohto označenia bez jedného z týchto prvkov, či už slovného spojenia alebo farebnosti znamená, že označenie svoju rozlišovaciu spôsobilosť stráca. Rovnako tvrdenie úradu o rôznych významových výkladoch slov „auto“ a „monitor“ nie je podľa navrhovateľa v žiadnom logickom rozpore s tvrdením, že obe slová sú samé osebe opisnými prvkami vo vzťahu ku kolíznym tovarom a službám a len ich spojením sa vytvorilo samotné slovo „Automonitor“, ktoré v roku 2007 nebolo bežne používané pre služby súvisiace s monitoringom áut. Avšak bežný spotrebiteľ si

dokáže toto slovo rozložiť na jeho dve časti a interpretovať slová „auto“ a „monitor“ ako druhové, opisné označenia, a preto na dosiahnutie rozlišovacej spôsobilosti napadnutej ochrannej známky je potrebné špecifické grafické, farebné spracovanie označenia. Tvrdenie majiteľa, že vo vyjadreniach úradu sú neodôvodnené rozdiely, sa preto podľa navrhovateľa neopiera o faktický stav a nie je dôvodné.

Majiteľ počas prvostupňového konania argumentoval, že slovné i kombinované označenie „Automonitor“ bolo používané navrhovateľom, a to s jeho súhlasom. V tejto súvislosti navrhovateľ vo vyjadrení o rozklade poznamenal, že nemal žiadny záujem používať majiteľovu ochrannú známku. Zároveň poukázal na skutočnosť, že používa svoje nezapísané označenie, ktoré sa odlišuje od formy napadnutej ochrannej známky, v akej je zapísaná v registri a ktoré je predmetom prihlášky ochrannej známky č. spisu POZ 1199-2012. Prvostupňový orgán preto správne usúdil, že nebolo preukázané, že používanie označenia „Automonitor“ navrhovateľom by mohlo byť charakterizované ako používanie so súhlasom majiteľa. Z objektívne preukázaného skutkového stavu nevyplýva, že v danom prípade mu bol udelený súhlas od majiteľa na používanie napadnutej ochrannej známky, nakoľko medzi nimi bol vždy iba konkurenčný vzťah.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhovateľ požiadal, aby orgán rozhodujúci o rozklade podaný rozklad zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní s výnimkou ustanovení § 19, 28, 29, 32 až 34, 39, 49, 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach, ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov konania na jednej strane.

Podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach úrad na návrh tretej osoby zruší ochrannú známku, ak na území Slovenskej republiky nebola skutočne používaná pre tovary alebo služby, pre ktoré je zapísaná počas nepretržitého obdobia najmenej piatich rokov; ak majiteľ ochrannej známky nepreukáže opak alebo nemá na jej nepoužívanie oprávnené dôvody, platí, že ochranná známka sa na území Slovenskej republiky nepoužívala počas piatich po sebe idúcich rokov. Úrad ochrannú známku nezruší, ak sa ochranná známka medzi uplynutím tohto päťročného obdobia a podaním návrhu na jej zrušenie začala skutočne používať alebo sa jej používanie obnovilo; na používanie ochrannej známky, ktoré sa začalo alebo obnovilo v lehote troch mesiacov pred podaním návrhu na zrušenie ochrannej známky, pričom táto lehota začala plynúť až po uplynutí nepretržitého päťročného obdobia nepoužívania, sa však neprihliada, ak prípravy na toto používanie začali až potom, ako sa majiteľ ochrannej známky dozvedel, že môže byť podaný návrh na jej zrušenie.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach používaním ochrannej známky je používanie jej majiteľom v spojení s tovarmi alebo službami, pre ktoré je zapísaná.

Podľa § 9 ods. 3 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach za používanie ochrannej známky podľa odseku 1 sa považuje aj používanie ochrannej známky v podobe, ktorá sa od podoby, v ktorej bola ochranná známka zapísaná, odlišuje len v prvkoch nemeniacich jej rozlišovaciu spôsobilosť.

Napadnutá slovná ochranná známka v priloženej úprave č. 217731 „Automonitor“ majiteľa MOVYS, a. s., Piesočná 7, 821 04 Bratislava, s právom prednosti od 30. septembra 2005, bola zapísaná do registra ochranných známkov pre tovary „dialkové ovládače, prístroje a zariadenia na dialkové ovládanie návěstidiel patriace do tejto triedy, prístroje a zariadenia na dialkové ovládanie priemyselných operácií patriace do tejto triedy, prístroje a zariadenia na dialkové zapalovanie patriace do tejto triedy, elektrické zariadenia na dialkové ovládanie priemyslových procesov, elektrodynamické zariadenia na dialkové ovládanie signalizácie, indikátory straty elektrickej energie, elektrické káble; koaxiálne káble; káble s optickými vláknami; kamery; elektrické zariadenia proti krádeži, elektrické meracie zariadenia, monitorovacie počítačové programy; elektrické monitorovacie prístroje; osobné ochranné prostriedky proti nehodám, navigačné prístroje vozidiel; satelitné navigačné prístroje; navigačné nástroje; rádiotelefónne zariadenia; stožiare pre bezdrôtovú telegrafiu; prenosný telefón, mobilný telefón; telefónne prístroje; vysielacie zariadenia; vysielacie; poplašné zariadenia, ochranné zariadenia proti prepätiu, rádiologické zariadenia na priemyslové účely, prístroje na rádiové výzvy, rýchlomery, telemetre (optické dialkomery), snímače teploty, počítačový softvér, vysielacie elektronických signálov; zabezpečovacie zariadenia proti odcudzeniu; zariadenia na lokalizáciu automobilov a iných predmetov; elektrické zariadenia patriace do tejto triedy“ v triede 9 a pre služby „sprostredkovanie obchodu elektrických a elektronických zariadení“ v triede 35, „inštalácia, montáž, servis a opravy telekomunikačných zariadení, elektrických a elektronických zariadení, poplašných zariadení, rozhlasových a televíznych vysielacích zariadení a rádioreléových trás; inštalácia, montovanie a opravy telefónov, inštalácia, údržba a opravy elektrickej požiarnej signalizácie“ v triede 37, „zriaďovanie a prevádzkovanie pevnej bezdrôtovej verejnej telekomunikačnej siete a poskytovanie verejných telekomunikačných služieb prenosu dát prostredníctvom tejto siete; komunikácia prostredníctvom optických káblov; prenájom telekomunikačných prístrojov; prenos signálu pomocou satelitu; telekomunikačné služby; televízne a rozhlasové vysielanie; služby zabezpečujúce vstup do telekomunikačných sietí; konzultačná a sprostredkovateľská činnosť v oblasti telekomunikácií“ v triede 38, „služby v doprave a preprave“ v triede 39, „meranie (kontrola) rádioreléových trás, rozhlasových a televíznych vysielacích zariadení; prenos a konverzia meraných údajov z fyzických médií na elektronické, inžinierska, technická konzultačná a projektová činnosť, sprostredkovateľstvo v oblasti projektových činností, odborné prehliadky a skúšky telekomunikačných zariadení, elektrických a elektronických zariadení, poplašných zariadení, rozhlasových a televíznych vysielacích zariadení a rádioreléových trás“ v triede 42, „bezpečnostné služby na ochranu majetku a osôb; sledovanie alarmov proti krádeži; poradenstvo v oblasti bezpečnosti“ v triede 45 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Vyobrazenie napadnutej ochrannej známky:

Automonitor

Z podaného rozkladu vyplynulo, že majiteľ nesúhlasil so spôsobom vyhodnotenia predložených dokladov prvostupňovým orgánom. Zastal názor, že preukázal používanie napadnutej ochrannej známky tretími osobami s jeho súhlasom, a to v podobe, ktorá sa líši od zapísanej podoby napadnutej ochrannej známky len v prvkoch nemeniacich jej rozlišovaciou spôsobilosťou.

Čo sa týka výkladu pojmu skutočné používanie ochrannej známky, orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na európsku judikatúru v oblasti ochranných známkov, ktorá daný pojem definuje nasledovne: „článok 12 ods. 1 smernice Rady ES 89/104 o aproximácii legislatívy členských štátov v oblasti ochranných známkov musí byť interpretovaný tak, že skutočné používanie ochrannej známky je tam, kde je ochranná známka používaná v súlade s jej základnou funkciou, ktorou je garantovať identitu pôvodu výrobkov a služieb, pre ktoré je zapísaná, za účelom vytvorenia alebo udržania odbytu pre tieto výrobky a služby. Skutočné používanie ochrannej známky nezahŕňa symbolické používanie za účelom udržať práva z ochrannej známky. Pri hodnotení, či je používanie ochrannej známky skutočné, je treba brať do úvahy všetky skutočnosti a okolnosti dôležité na určenie toho, či je obchodné využitie ochrannej známky reálne, najmä je nutné zvážiť, či je takéto používanie chápané ako záruka v predmetnom ekonomickom sektore udržania alebo vytvorenia podielu na trhu výrobkov a služieb chránených ochrannou známkou, povahu predmetných výrobkov a služieb, charakteristiku trhu, a rozsah a frekvenciu používania ochrannej známky“ (rozsudok Európskeho súdneho dvora z 11. marca 2003 vo veci C-40/01 Ansul, analogicky aj rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004 vo veci T-334/01 MFE Marienfelde/OHIM, rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. júla 2006 vo

veci T-323/03 La Baronia de Turis/OHIM, ako aj rozsudok Súdneho dvora z 11. mája 2006 vo veci C-416/04 P Sunrider/OHIM).

V prípade podania návrhu na zrušenie ochrannej známky podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach dôkazné bremeno nesie majiteľ ochrannej známky, voči ktorej návrh smeruje. Majiteľ musí predložiť dôkazové materiály svedčiace o tom, že svoju ochrannú známku v rozhodnom období sám používal, resp. poskytol súhlas s jej používaním tretej osobe (v zmysle § 9 ods. 4 zákona o ochranných známkach sa používanie ochrannej známky treťou osobou so súhlasom majiteľa považuje za riadne používanie ochrannej známky majiteľom). V súvislosti s konkrétnou formou preukázania používania ochrannej známky možno konštatovať, že majiteľ jej používanie musí preukázať v súvislosti s tovarmi a službami, pre ktoré je zapísaná a v podobe, v akej je zapísaná v registri ochranných známkok, prípadne v podobe líšiacej sa v nepodstatných detailoch nemeniacich jej rozlišovaciu spôsobilosť. Používanie ochrannej známky sa posudzuje v zmysle územného princípu, musí byť viazané k územiu Slovenskej republiky a musí spadať do rozhodného časového obdobia. Účelom predmetného zákonného ustanovenia je zamedziť hromadeniu takých ochranných známkok v registri, ktoré nie sú ich majiteľmi skutočne používané a môžu brániť iným podnikateľom, aby si dané nepoužívané označenia prihlásili k ochrane a používali ich na svojich výrobkoch a službách.

Návrh na zrušenie napadnutej ochrannej známky bol podaný 10. júla 2012. Z uvedeného vyplýva, že od registrácie napadnutej ochrannej známky, t. j. od 25. apríla 2007 do podania návrhu uplynulo viac ako päť rokov, pričom relevantným pre doklady svedčiace o používaní napadnutej ochrannej známky je obdobie pred dátumom podania návrhu.

Majiteľ napadnutej ochrannej známky vo svojom vyjadrení o návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky predložil nasledujúce doklady:

- Licenčnú zmluvu z 25. mája 2007, uzatvorenú medzi poskytovateľom MOVYS Com, s. r. o., Bratislava (predchodca majiteľa) a Ing. Máriou M., Bratislava, predmetom ktorej je poskytnutie nevýlučného a časovo neobmedzeného práva používať označenia „Automonitor“ a „Telemonitor“ za podmienok uvedených v tejto zmluve (dôkaz č. 1),
- Licenčnú zmluvu zo 6. novembra 2009, uzatvorenú medzi zmluvnými stranami MOVYS Com, s. r. o., Bratislava (ako poskytovateľom) a spoločnosťou ROFIM, s. r. o., Bratislava, predmetom ktorej je poskytnutie nevýlučného a časovo neobmedzeného práva používať označenia „Automonitor“ a „Telemonitor“ za podmienok uvedených v tejto zmluve a Licenčnú zmluvu zo 17. júla 2012, uzatvorenú medzi majiteľom (ako poskytovateľom) a spoločnosťou ROFIM, s. r. o., Bratislava, predmetom ktorej je poskytnutie nevýlučného a časovo neobmedzeného práva používať označenia „Automonitor“ a „Telemonitor“ za podmienok uvedených v tejto zmluve; druhá zmluva zo spomenutých je uzatvorená až po podaní návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky (dôkaz č. 2),
- výťah výpisu z obchodného registra spoločnosti ROFIM, s. r. o., Drotárska cesta 92, 811 02 Bratislava, ktorá bola zapísaná do registra 23. októbra 2009 a ktorej konateľmi sú Ing. Mária M., Bratislava a Ing. Martin M., Bratislava (dôkaz č. 3),
- Zmluvu o poskytovaní poradenských služieb z 1. septembra 2010 uzatvorenú medzi zmluvnými stranami MOVYS, a. s., Bratislava (ako objednávateľom) a ROFIM, s. r. o., Bratislava (ako poskytovateľom – dôkaz č. 4),
- dokument „Základný grafický a komunikačný koncept“ z decembra 2003 (dôkaz č. 5),
- faktúru č. 2004/41, kde ako dodávateľ je uvedená spoločnosť PROIMAGE, s. r. o., Bratislava a ako odberateľ Ing. Mária M., Bratislava, fakturované bolo okrem iného napr. za základný grafický koncept, Copy – klaim /,.....a viete čo sa deje“/ či logotyp „Telemonitor“ (dôkaz č. 6),
- faktúru č.1/2004 z 8. októbra 2004, kde dodávateľom je Ing. Mária M., Bratislava, odberateľom MOVYS Com, s. r. o., Bratislava, fakturované bolo za práce podľa dohodnutej špecifikácie (Logotyp „Telemonitor“ – dôkaz č. 7),
- mailovú komunikáciu uskutočnenú v dňoch 27. augusta 2004 a 30. augusta 2004 medzi Máriou M. a Vladimírom Š., táto sa týkala materiálov Movysu k službe „Telemonitor“; ďalej bola predložená mailová komunikácia z 10. augusta 2012 a 11. júna 2004, ktorá sa týkala komunikačného konceptu a návrhu názvov služby – projekt Detroit (dôkaz č. 8 až 10),
- cenovú ponuku z 26. mája 2005 týkajúcu sa zariadenia „Kukibox“, ponuku vypracovala spoločnosť Andis, spol. s r. o., Bratislava pre spoločnosť MOVYS Com, s. r. o., Bratislava (dôkaz č. 11),

- výtlačok výpisu z obchodného registra spoločnosti INFOCAR, a. s., Račianska 30/A, 831 02 Bratislava, zapísanej do registra 27. septembra 1999; dôkaz preukazuje, že Ing. Jozef M. pôsobil v predstavenstve spoločnosti od 27. septembra 1999 do 8. apríla 2002 (dôkaz č. 12),
- interný materiál projektu „TELEMONITOR“ z 13. septembra 2004, kde je uvedené, že projekt „TELEMONITOR“ má schválenú pilotnú prevádzku od 16. septembra 2004, ako aj ďalšie skutočnosti týkajúce sa stavu tohto projektu; projekt vypracoval doc. Ing. Peter K. a bol adresovaný pre pána P. K., R. K., Jozef. M. a Máriu M. (dôkaz č. 13),
- záznam zo stretnutia MOVYS – INFOCAR v ANDISE na tému „TELEMONITOR“ z 12. apríla 2005; medzi prítomnými boli Mária M. (za spoločnosť MOVYS Com, s. r. o.), Kamil N. (za INFOCAR, a. s.), Roman K. (za Andis, spol. s r. o.); zúčastnené strany si potvrdili záujem na rýchlom doriešení všetkých možných problémov brániacich rýchlemu a efektívnemu postupu s cieľom vytvoriť silný produkt, schopný odolávať tlaku konkurencie na princípe participácie jednotlivých firiem v tom, v čom sú dobré (dôkaz č. 14),
- výtlačok výpisu z obchodného registra spoločnosti MOVYS Com, s. r. o., Piesočná 7, Bratislava, ktorá bola zapísaná do registra 24. júla 2004, konateľom tejto spoločnosti je aj Ing. Jozef M. a spoločníkom je aj MOVYS, a. s. (dôkaz č. 15),
- fotokópiu hromadnej akcie na meno Ing. Jozef M., ktorá reprezentuje štrnásť kusov akcií akciovej spoločnosti INFOCAR, a. s.; doklad bol vystavený 18. augusta 2009 (dôkaz č. 16),
- list z 19. júla 2012 od Ing. Jozefa S., predsedu predstavenstva spoločnosti INFOCAR, a. s., adresovaný Ing. Jozefovi M., predsedovi predstavenstva spoločnosti MOVYS, a. s. (dôkaz č. 17),
- záznam zo stretnutia z 20. novembra 2012, na ktorom sa zišli zástupcovia spoločností INFOCAR, a. s., a spoločnosti MOVYS, a. s. (dôkaz č. 18),
- AutoMonitor – portál, návod na používanie, Bratislava, marec 2010 (dôkaz č. 19),
- reklamné materiály spoločnosti INFOCAR, a. s., týkajúce sa monitorovacieho systému Automonitor (dôkazy č. 20, 21 a 22),
- výtlačok zo 7. novembra 2012 s detailnými informáciami o doméne www.automonitor.sk, ktorá patrí spoločnosti INFOCAR, a. s. (dôkaz č. 23),
- výtlačok z internetovej stránky www.orange.sk zo 6. novembra 2012 „Monitoring vozidiel“, kde sú porovnaní partneri spoločnosti Orange venujúci sa monitoringu vozidiel, GX SOLUTIONS, a. s., INFOCAR, a. s., MOVYS, a. s.; spoločnosť INFOCAR, a. s., pracovala so systémom AUTOMONITOR (dôkaz č. 24),
- výtlačok z internetovej stránky www.mzv.sk zo 6. novembra 2012, kde sú uvedené čísla verejne dostupných zmlúv spoločnosti INFOCAR, a. s., následne boli predložené tri zmluvy (zo 17. júna 2008, zo 4. júla 2011, neidentifikovateľný dátum), na základe ktorých spoločnosť INFOCAR, a. s., poskytla zákazníkovi predaj a montáž zariadenia „AUTOMONITOR“, ako aj zaradenie vozidla do tohto systému alebo prenájom tohto systému (dôkazy č. 25 – 27),
- faktúry (16 ks z obdobia od 3. januára 2011 do 19. apríla 2011 a 1 ks z 13. januára 2012), dodávateľom je spoločnosť INFOCAR, a. s., Bratislava, pričom fakturované bolo za službu AUTOMONITOR, zaradenie vozidla do systému AUTOMONITOR; odberatelia boli z rôznych častí Slovenska (Sládkovičovo, Stupava, Dolný Kubín, Bratislava, Topoľčianky – dôkaz č. 28),
- články „Navigácia, monitorovanie, manažment dopravy“ – 3/2008, „GPS Monitorovanie vozidiel, Autá pod kontrolou“ z časopisu NAVIBOX, „Monitorovanie pohybu vozidiel (prehľad)“ z časopisu PC REVUE, ktorý bol publikovaný 23. decembra 2011; v uvedených článkoch sa systém „AUTOMONITOR“ spája so spoločnosťou INFOCAR, a. s., použité je iba slovné označenie bez ďalšej úpravy (dôkazy č. 29 – 31),
- výtlačok z internetovej stránky www.andis.sk z 8. novembra 2012, kde je uvedené, že 11. novembra 2009 spoločnosť ANDIS, spol. s r. o., uviedla do prevádzky nový internetový portál služby „Automonitor“ (dôkaz č. 32),
- faktúry z obdobia od 11. októbra 2010 do 7. júla 2012 (22 ks), dodávateľom bola spoločnosť ROFIM, s. r. o., Bratislava a odberateľom MOVYS, a. s., Bratislava, predmetom faktúr bola fakturácia za poskytovanie konzultačných služieb; vo faktúre č. R11/2012 bolo vyfakturované za vypracovanie a podanie zmluvy o prevode ochranných známkov Automonitor, Telemonitor, Carmomitor a MOVYS Com, dodatku k uvedenej zmluve a správne poplatky (dôkaz č. 33),
- Zmluvu o spolupráci z 24. mája 2004 (1 a 19 strana zmluvy) uzatvorenú medzi spoločnosťou Orange Slovensko, a. s., Bratislava a spoločnosťou MOVYS, a. s., Bratislava (dôkaz č. 34).

Majiteľ spolu s podaním z 21. októbra 2013 predložil:

- mailovú korešpondenciu medzi Máriou M. a Ing. Jozefom S., predsedom predstavenstva spoločnosti navrhovateľa (dôkaz č. 35).

V súvislosti s preskúmaním posúdenia prvostupňového orgánu, ktoré sa týkalo dokladov predložených majiteľom v konaní o návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky a na základe ktorého prvostupňový orgán dospel k záveru, že napadnutá ochranná známka nebola v relevantnom období majiteľom skutočne používaná, a teda boli splnené podmienky na jej zrušenie v zmysle § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledovné.

Dôkazy č. 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 33 (okrem faktúry č. R11/2012) a č. 34 neobsahujú napadnutú ochrannú známku a ani iným spôsobom nepreukazujú jej používanie majiteľom v obchodnom styku, a preto ich v predmetnom prípade nemožno považovať za relevantné za účelom preukázania používania napadnutej ochrannej známky.

Dôkaz č. 24 – výtlačok z webovej stránky www.orange.sk je datovaný z novembra 2012, čiže po dátume podania návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky, a preto je v predmetnom konaní taktiež irelevantný.

Dôkazy č. 1 a 2 predstavujú licenčné zmluvy, ktorými majiteľ poskytuje právo používať ochranné známky „Automonitor“ a „Telemonitor“ Ing. Márii M. a spoločnosti ROFIM, s. r. o. Doklady neobsahujú čísla ochranných známk, pričom označenie „Automonitor“ je uvedené len ako slovné označenie, ktoré sa líši od podoby napadnutej ochrannej známky, v akej je táto registrovaná, navyše ide o interný dokument zúčastnených osôb. V zmluve o poskytovaní poradenských služieb (dôkaz č. 4) v prílohe č. 1, kde je dohodnutá odmena poskytovateľa a platobné podmienky, je pri predmete „D“ uvedené len slovné označenie „Automonitor“ so symbolom ® vo vzťahu k oblasti automatického monitorovania telematického trhu „Automonitor“, pričom dané označenie je napísané kurzívou. Samotná zmluva je navyše interným dokumentom spoločností MOVYS, a. s., a ROFIM, s. r. o., a preto sama osebe ani nemôže preukázať používanie napadnutej ochrannej známky v obchodnom styku.

Dôkaz č. 5 „Základný grafický a komunikačný koncept“ vypracovali Ing. Mária M. a spoločnosť Proimage, s. r. o., pre MOVYS, a. s., v rámci príprav na založenie spoločnosti MOVYS Com, s. r. o. Tento koncept sa týkal automatického monitorovania stacionárnych a pohyblivých objektov a názvu tohto produktu, ktorý by sa dal zapísať ako ochranná známka minimálne v Slovenskej republike alebo ako doména, pričom základnými požiadavkami názvu tohto produktu bola ľahká zapamätateľnosť, všeobecná zrozumiteľnosť na prvé počutie či evokovanie obsahu služby. Názvy boli vytvorené v troch alternatívach, pričom boli vytvorené vizuály pre preferovanú alternatívu „A“, t. j. názvy „Telemonitor“, „Automonitor“ a „Carmonitor“. Vyobrazenie vizuálu názvu „Automonitor“ zodpovedá vyobrazeniu napadnutej ochrannej známky, kde časť „Auto“ je zobrazená v žltom, resp. oranžovom vyhotovení a časť „monitor“ v modrom vyhotovení. Nakoľko sa však dôkaz č. 5 týka interných potrieb príslušných subjektov, nemožno ho považovať za relevantný na preukázanie skutočného používania napadnutej ochrannej známky v obchodnom styku.

Dôkaz č. 17 predstavuje list z 19. júla 2012 od Ing. Jozefa Suchala, predsedu predstavenstva spoločnosti INFOCAR, a. s., adresovaný Ing. Jozefovi M., predsedovi predstavenstva spoločnosti MOVYS, a. s. V predmetnom liste je okrem iného uvedené, že spoločnosť INFOCAR, a. s., sa nemôže stotožniť s tvrdením spoločnosti MOVYS, a. s., o porušovaní práv z ochrannej známky č. 217731 „Automonitor“. Označenie, ktoré používa spoločnosť INFOCAR, a. s., podľa vyjadrení uvedených v liste, vyvoláva zásadne odlišný celkový dojem a nie je zhodné ani podobné s napadnutou ochrannou známkou. Takisto je podľa spoločnosti INFOCAR, a. s., zjavné, že spoločnosť MOVYS, a. s., vždy a jednoznačne používala výlučne ochrannú známku „Telemonitor“. V liste bola uvedená aj skutočnosť, že spoločnosť INFOCAR, a. s., sa rozhodla zaviesť monitorovanie vozidiel ako prvá na trhu v SR. V rámci prípravných prác bola oficiálne registrovaná internetová doména druhej úrovne www.automonitor.sk, a to už pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky.

Dôkaz č. 18 predstavuje záznam zo stretnutia z 20. novembra 2012, na ktorom sa zišli zástupcovia spoločností INFOCAR, a. s., a spoločnosti MOVYS, a. s., pričom jeho účelom bolo zmiernie riešenie situácie vo vzťahu k používaniu napadnutej ochrannej známky. Na stretnutie účastníci pristúpili na základe listu z 11. októbra 2012, ktorým bola spoločnosť INFOCAR, a. s., upozornená, že v súčasnosti dochádza z jej

strany k používaniu ochrannej známky „AUTOMONITOR“ bez uzatvorenej licenčnej zmluvy a z tohto dôvodu je potrebné túto situáciu riešiť.

Dôkazy č. 17 a č. 18 svedčia o spore medzi navrhovateľom a majiteľom ohľadom používania označenia, resp. ochrannej známky, ktorá sa v týchto dôkazoch vyskytuje len v slovnej podobe ako „Automonitor“ alebo „AUTOMONITOR“ či vo forme názvu internetovej domény www.automonitor.sk, teda v podobe, ktorá sa od napadnutej ochrannej známky odlišuje v prvkoch meniacich jej rozlišovaciu spôsobilosť. V prípade týchto dôkazov ide navyše o interné dokumenty dotknutých spoločností, ktoré sami osebe nesvedčia o skutočnom používaní označenia „Automonitor“ v obchodnom styku vo vzťahu k spotrebiteľom.

V prípade návodu na používanie monitorovacieho systému „AutoMonitor“ (dôkaz č. 19) ide o podrobnú príručku spoločnosti INFOCAR, a. s., týkajúcu sa monitorovacieho systému „AutoMonitor“, v ktorej sa vyskytuje len slovné označenie „AutoMonitor“ písané bežným typom písma, kde písmeno „A“ a „M“ sú napísané veľkými písmenami. Samotný materiál bez iných dokladov ako sú reklamné materiály, faktúry a podobne nemá preukázateľnú hodnotu vo vzťahu k preukázaniu skutočného používania napadnutej ochrannej známky v obchodnom styku a navyše slovné označenie „AutoMonitor“ nepreukazuje používanie napadnutej ochrannej známky v podobe, v akej je zapísaná v registri ochranných známk.

Dôkaz č. 23 obsahuje informácie o doméne automonitor.sk. Ani tento dôkaz bez ďalšieho nepreukazuje skutočné používanie napadnutej ochrannej známky, keďže registrácia domény nepredstavuje relevantný dôkaz vo vzťahu k používaniu ochrannej známky v obchodnom styku. Články zo špecializovanej tlače (dôkazy č. 29, 30, 31) obsahujú slovné označenie „Automonitor“ a ani tieto nemožno považovať za preukazujúce skutočné používanie napadnutej ochrannej známky majiteľom v relevantnom obchodnom styku, pričom opätovne je potrebné uviesť, že slovné označenie „Automonitor“ nepreukazuje používanie napadnutej ochrannej známky v podobe, v akej je zapísaná v registri ochranných známk.

Dôkaz č. 32 predstavuje výtlačok z internetovej stránky www.andis.sk z 8. novembra 2012, kde je uvedené, že 11. novembra 2009 spoločnosť ANDIS, spol. s r. o., uviedla do prevádzky nový internetový portál služby „Automonitor“ a taktiež sa v dôkaze nachádza informácia, že v septembri 2007 boli do monitorovacieho systému „AUTOMONITOR“ pridané nové funkcie. Dôkaz č. 32 je irelevantný, nepreukazuje vzťah k prihlasovateľovi, slovné označenie „Automonitor“, resp. „AUTOMONITOR“ sa líši od podoby, v akej je napadnutá ochranná známka zapísaná v registri a dôkaz nedokladuje používanie napadnutej ochrannej známky v obchodnom styku.

Faktúra č. R11/2012 z dôkazu č. 33 bola vystavená spoločnosťou ROFIM, s. r. o., pre majiteľa za vypracovanie a podanie Zmluvy o prevode ochranných známk, okrem iného aj označenia „Automonitor“, ktoré je v dôkaze uvedené len v slovnej podobe. Dôkaz č. 33 sa týka odmeny za vypracovanie zmluvy, čiže taktiež nepreukazuje skutočné používanie ochrannej známky „Automonitor“ v obchodnom styku. V preskúvanom prípade je však opätovne relevantná skutočnosť, že v danom dôkaze sa nachádza len slovné označenie „Automonitor“, ktoré nepreukazuje používanie napadnutej ochrannej známky v podobe, v akej je zapísaná v registri ochranných známk.

V súvislosti s mailovou korešpondenciou medzi Máriou M. a Ing. Jozefom S., predsedom predstavenstva spoločnosti navrhovateľa (dôkaz č. 35) orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že táto patrí k interným dokumentom uvedených osôb a nie je relevantná ako dôkaz pri preukazovaní používania napadnutej ochrannej známky v obchodnom styku.

Berúc do úvahy vyššie uvedené zhodnotenie dôkazov č. 1, 2, 4, 5, 17, 18, 19, 23, 29, 30, 31, 32, 35 orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že tieto nepreukazujú používanie napadnutej ochrannej známky v obchodnom styku na trhu monitorovania áut.

Dôkazy č. 20, 21 a 22 možno považovať za reklamné materiály, ktorých súčasťou sú aj cenníky monitorovania vozidiel v Slovenskej republike, ako aj samotných zariadení pre monitorovanie vozidiel a montážnych prác. Dôkazy č. 20 a č. 21 obsahujú označenie „automonitor“ v grafickej úprave používanej navrhovateľom, ktorá je predmetom prihlášky ochrannej známky č. spisu POZ 1199-2012. Dôkaz č. 22 obsahuje označenie „AUTOMONITOR“ vyobrazené bielymi písmenami veľkej abecedy v čiernom štvorci.

Dôkazy č. 25, 26, 27 predstavujú fotokópie troch zmlúv o zaradení vozidla do systému „AUTOMONITOR“, v ktorých ako poskytovateľ vystupovala spoločnosť INFOCAR, a. s., a zákazníkmi boli Správa účelových

zariadení – SÚZA, Výskumný ústav vodného hospodárstva a Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik. V zmluve je stanovená cena a platobné podmienky za zariadenie pre vozidlo, aktivačný poplatok, montážne práce, spracovanie údajov o pohybe vozidla a podobne. Dôkazy spadajú do relevantného časového obdobia, avšak obsahujú len slovné označenie „AUTOMONITOR“, a teda nepreukazujú používanie napadnutej ochrannej známky. Rovnaké skutočnosti platia aj pre dôkaz č. 28, ktorým sú faktúry vystavené spoločnosťou INFOCAR, a. s., pre rôzne spoločnosti na Slovensku, pričom fakturované boli mesačné poplatky vyplývajúce z Rámcových zmlúv o zaradení vozidla do systému „AUTOMONITOR“.

Na základe zhodnotenia predložených dôkazov orgán rozhodujúci o rozklade súhlasí s názorom prvostupňového orgánu, ktorý poukázal na to, že v dôkazoch, ktoré sú relevantné vo vzťahu k preukazovaniu skutočného používania napadnutej ochrannej známky v obchodnom styku (dôkazy č. 20 až 22, č. 25 až 28), sa napadnutá ochranná známka nenachádza v podobe, v akej je zapísaná v registri ochranných známk, čiže v oranžovom prevedení časti slova „Auto“ (podľa slovného popisu v registri v červenom prevedení) a v modrom prevedení časti „monitor“, pričom začiatkové písmeno „A“ je veľké a zvyšná časť je napísaná písmenami malej abecedy. V takejto úprave sa napadnutá ochranná známka nachádza len v dôkaze č. 5 „Základný grafický a komunikačný koncept z decembra 2003“, ktorý však, ako už bolo uvedené vyššie, vznikol pre interné potreby majiteľa a datovaný je pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky. V relevantných dôkazoch sa nachádzajú označenia „Automonitor“, „AUTOMONITOR“ či „AutoMonitor“ v slovnej podobe alebo označenie „automonitor“ v grafickej úprave používanej navrhovateľom, ktorá je predmetom prihlášky ochrannej známky č. spisu POZ 1199-2012. Uvedené označenia nemožno stotožňovať s napadnutou ochrannou známkou, ktorej rozlišovacia spôsobilosť je ovplyvnená dvojfarebným vyobrazením jednotlivých slovných častí, čím sa zvýrazní skutočnosť, že ochranná známka vznikla spojením dvoch slov „Auto“ a „monitor“. Dvojfarebné stvárnenie napadnutej ochrannej známky navyše vytvára určitý kontrast medzi svetlejšou a tmavšou farbou, čo taktiež prispieva k zapamätaniu ochrannej známky spotrebiteľom a k rozlíšeniu takto označených tovarov a služieb na trhu, pričom daný kontrast v prípade slovného označenia nie je zachovaný. Možno konštatovať, že farby sú v predmetnom prípade jedným z hlavných prvkov prispievajúcich k rozlišovacej spôsobilosti napadnutej ochrannej známky. Z uvedeného vyplýva, že záver prvostupňového orgánu, že v preskúvanom prípade nebolo predloženými dôkazmi preukázané skutočné používanie napadnutej ochrannej známky v podobe, v akej je zapísaná v registri ochranných známk, resp. v podobe, ktorá sa od zapísanej podoby napadnutej ochrannej známky odlišuje len v prvkoch nemienciach jej rozlišovaciu spôsobilosť, vo vzťahu k zapísaným tovarom a službám v zmysle § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach, je dôvodné považovať za správny.

Majiteľ v odôvodnení rozkladu poukázal na rozpor v správnej úvahe úradu použitej vo vyjadrení k vneseným pripomienkam z 24. apríla 2007 a v prvostupňovom rozhodnutí. V odpovedi na pripomienky úrad uviedol nasledovné: „Zverejnené farebné označenie ako celok má dostatočnú rozlišovaciu spôsobilosť, ktorú mu zaisťuje jednak farebnosť označenia a tiež netradičné spojenie dvoch pojmov s rôznymi významovými výkladmi a vo vzťahu k tovarom a službám, pre ktoré má byť zapísané, ide o označenie originálne, ktoré nemožno hodnotiť ako opisné, druhové, netvorí ho výlučne značky alebo údaje slúžiace v obchode na určenie množstva, účelu, hodnoty, zemepisného miesta pôvodu, ani značky akosti, skúšobné, záručné, kontrolné, puncové, ani ho netvorí slovo bežne používané v súvislosti s príslušnými tovarmi alebo službami.“

Z uvedeného je zrejmé, že úrad sa v odpovedi na pripomienky vyjadril k rozlišovacej spôsobilosti napadnutej ochrannej známky ako celku, zohľadniac jej farebné vyhotovenie a netradičné spojenie dvoch slov majúcich svoj význam. Nevyjadril sa však k rozlišovacej spôsobilosti spájaných slov samých osebe, keďže to v prípade hodnotenia rozlišovacej spôsobilosti napadnutej ochrannej známky ako celku nebolo rozhodujúce.

V prvostupňovom rozhodnutí úrad vychádzal z nasledovnej správnej úvahy: „Dostatočnú rozlišovaciu spôsobilosť tomuto označeniu zaisťuje práve farebnosť označenia, ako aj spojenie dvoch pojmov, ktoré sú ale samé osebe opisnými prvkami vo vzťahu k tovarom a službám, ktoré označuje. ...Keďže napadnutej ochrannej známke originalitu dodáva práve farebné vyhotovenie a optické oddelenie dvoch častí „auto“ a „monitor“ rozdielnou farebnosťou, čisto slovné označenie nemožno považovať za označenie, ktoré sa odlišuje od podoby, v ktorej bola napadnutá ochranná známka zapísaná len v prvkoch nemienciach jej rozlišovaciu spôsobilosť.“

V nadväznosti na uvedené možno konštatovať, že úrad v prvostupňovom rozhodnutí vychádzal z rovnakej správnej úvahy ako vo vyjadrení k pripomienkam, a to že rozlišovaciu spôsobilosť napadnutej ochrannej známky zaisťuje jej farebné vyhotovenie a spojenie dvoch slovných prvkov do jedného celku. Skutočnosť, že

prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí navyše posúdil jednotlivé časti napadnutej ochrannej známky „Auto“ a „monitor“ ako opisné prvky vo vzťahu k zapísaným tovarom a službám, neprotirečí konštatovaniam uvedeným vo vyjadrení úradu k pripomienkam týkajúcim sa rozlišovacej spôsobilosti napadnutej ochrannej známky ako celku. Orgán rozhodujúci o rozklade sa stotožňuje s danou správnu úvahou, pričom zároveň uvádza, že predložené dôkazy nepreukázali používanie napadnutej ochrannej známky v takej podobe, ktorá by sa od jej zapísanej podoby odlišovala len v prvkoch nemeniacich jej rozlišovaciu spôsobilosť.

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prvostupňový orgán rozhodol správne, keď návrhu na zrušenie opierajúcemu sa o ustanovenie § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach vyhovel, keďže podmienky pre jeho úspešné uplatnenie možno v preskúvanom prípade považovať za naplnené.

V konaní o rozklade neboli zistené dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté prvostupňové rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Vzhľadom na to je potrebné konštatovať, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie bolo výsledkom vecne správneho posúdenia a bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné podľa § 244 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov preskúmať súdom.

Mgr. Ľuboš Knoth
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

I.

Ing. Edita Litváková
LITVÁKOVÁ A SPOL.
Patentová, známková a znalecká kancelária
Pluhová 78
831 03 Bratislava

II.

Ing. Róbert Porubčan
Puškinova 19
900 28 Ivanka pri Dunaji